

RAZPORED SV. MAŠ

12.10.2020 PONEDELJEK			
13.10.2020 TOREK	KRIŽ	19.00	PO NAMENU SPETIČ, Križ
14.10.2020 SREDA	KAPELA	19.00	+MARIJA VRAN, ST., Tomaj 97
15.10.2020 ČETRTEK Neža, redovnica	KRIŽ	19.00	+JOŽEF SAMEC, Križ 231
16.10.2020 PETEK			
17.10.2020 SOBOTA Ignacij Antiohijski			
18.10.2020 28. NEDELJA MED LETOM	KAZLJE	8.30	++URŠIČ, Štorje 20
	TOMAJ	10.00	ZA ŽUPLJANE

Zmanjševanje naročil za sv. maše, drastičen upad obiska nedeljske sv. maše, že počasi vodi v razmišljanje o potrebnosti župnije, oziroma stalnega duhovnika v župniji. Ob pomanjkanju duhovnih poklicev in ob podatkih statistike za škofijo je raven starosti duhovnikov nad 65 let zelo velika, mlajših je malo. Ne bo samo po sebi umevno, da bo vsaka sedanja ali po spremembah leta 2018, vsaka župnija imela svojega stalnega duhovnika in nedeljske maše ne bodo na vsakem vogalu. Slovenija postaja vedno bolj misijonska dežela in veliko vprašanje je, kdaj se bomo tega zavedali. Uničuje nas individualizem in praktični ateizem. Cerkve marsikdo ne potrebuje več, morda še za krst in birmo, katere izplen je odhod mladih iz praktičnega krščanstva. "Po birmi me ne boste videli več", mi je iskreno rekel eden od lanskih birmancev, drugi so bili seveda tiho, mislili pa so skoraj vsi enako, kar se tudi vidi. Otrok in družinskih članov veroučencev je pri nedeljski maši zgolj za vzorec.

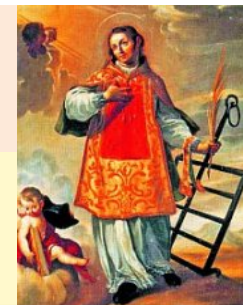
Čez dve leti bomo v župniji imeli kanonično vizitacijo in birmo in videli bomo kam se usmerjamo.

Corona-kriza bi lahko ponovno ostro posegla v naše ustaljene prakse in bojim se, da bomo ponovno ostali pri zaprtih cerkvah. In to zaradi tega, ker mnogi ne jemljejo te epidemije dovolj resno. Niti aplikacije #OstaniZdrav# si ne naložijo v telefone, medtem ko v telefone nalagajo vse druge pametne in nespametne. Seveda ni dovolj da si zdrav človek to aplikacijo naloži, oboleli pa skrivajo svoje stanje in je zato aplikacija brez veze. Bodimo pametni.

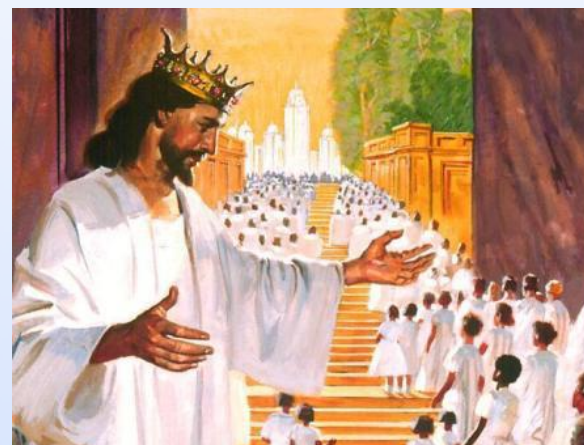
ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
28. NEDELJA MED LETOM

Štev.:42/LETO VIII.

11. OKTOBER 2020

Tisti čas je Jezus spregovoril velikim duhovnikom in starešinam ljudstva v prilikah: »Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je prirédil svatbo svojemu sinu. Poslal je svoje služabnike, da skličejo povabljenih na svatbo, vendar ti niso hoteli priti. Znova je poslal druge služabnike, rekoč: »Povejte povabljenim: Glejte, pojedino sem pripravil. Moji volí in pitana teleta so zaklani in vse je pripravljeno; pridite na svatbo!« Ti pa se niso zmenili, temveč so odšli: eden na svojo

njivo, drugi po svoji kupčiji; ostali pa so zgrabili njegove služabnike, jih sramotili in pobili. Kralj se je tedaj razjézil in poslal svojo vojsko, da so pobili tiste morilce in njihovo mesto požgali.

Nato je rekel svojim služabnikom: »Svatba je pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete.« Služabniki so odšli na pot in zbrali vse, ki so jih našli, hudobne in dobre, in svatovska dvorana se je napolnila z gosti. Ko je kralj prišel pogledat goste, je opazil tam človeka, ki ni imel oblečenega svatovskega oblačila. Dejal mu je: »Prijatelj, kako si prišel sem, ko nimaš svatovskega oblačila?« Ta pa je molčal. Tedaj je kralj rekel strežnikom: »Zvežite mu noge in roke in ga vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.« Veliko je namreč poklicanih, a malo izvoljenih.« (Mt 22,1-14)

Telefon: pisarna: 05 992 2239; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: 041 649 617; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Beseda o BESEDI, Mt 22, 1-14

VSI SMO POVABLJENI NA NEBEŠKO SVADBO

Ena najlepših podob za primerjavo novega sveta božjega kraljestva je podoba poročne pogostitve, saj smo že vsi izkusili lepoto poročne zabave in obilico hrane in pijače, ki jo najdemo na taki pojedini. Poroka je doživeta v vseh kulturah in med vsemi narodi na zemlji.

Novi svet Božjega kraljestva je resničnost, ki jo že lahko živimo tukaj, med nami, v tem čudovitem svetu, ki nam ga je dal Oče, Stvarnik, in v tej zgodovini, ki jo vsi skupaj danes soustvarjamo vsi.

Predstavljamo si seveda, da je tisti ženin Jezus sam, prek katerega je ta novi svet miru, enotnosti v ljubezni že pripravljen, že vsem na voljo. Ni jasno, kdo je sicer nevesta, ker Jezusove modre besede izrecno ne napovedujejo, morda namerno, ker "anonimna" nevesta v prisposobi, namesto da bi predstavljala posamezno osebo, predstavlja ljudstvo, ljudstvo izbranih. Da bi odgovoril na to vprašanje, nam evangelist Matej v občestvu s krščanskimi skupnostmi, na katere je naslovljen njegov evangelij, daje razumeti, da je Jezus v sebi jasno razkril skrivnost zgodovine odrešenja, ki je bila zakrita skozi stoletja a je bila priča v knjigah Svetega pisma. .

Jasno je eno: od selektivnega vabila smo prešli k univerzalnemu. Ves čas Stare zaveze in zagotovo je bila to ideja glavnih duhovnikov in farizejev, se je dolgo mislilo, da je samo eno izbrano ljudstvo, povabljeni na pogostitev Božjega kraljestva. Izraelci so bili Judje v Jezusovem času, ostali pa so bili izključeni iz povabila. Ni naključje, da je prvo povabilo ekskluzivno, ni namenjeno vsem. Služabniki niso poslani, da bi povabili vse, ampak le nekatere.

Ti prvi povabljeni gostje, izbrani, predstavljajo izraelsko ljudstvo, ki pa je v zgodovini odrešenja dokazalo, da povabila ni vredno.

Prva skupina služabnikov, ki so bili poslani, da bi razglasili povabilo, predstavlja vse preroke, poslani Izraelcem pred izgnanstvom Babilona. Druga skupina služabnikov predstavlja vse preroke, poslani po babilonskem izgnanstvu. Gostje niso bili vredni, povabila niso sprejeli, tudi pri drugem pošiljanju so nekatere služabnike žalili in pobili, med temi je morda Jezus namigoval tudi na tragičen konec zadnjega velikega preroka Janeza Krstnika, ki so ga zasmehovali in niso poslušali ne veliki duhovniki in ne takratna elita, zato ga je Herod kar tako mimogrede skrajšal za glavo.

Trdota srca izbranega ljudstva se obrne sam proti sebi, ravno zato, ker se judovska vojna in uničenje Jeruzalema, njihovega svetega mesta, ki so ga leta 70 opravili Rimljani, razlaga kot logična posledica lastnega greha. Gre seveda za teološko branje dogodkov, ki so se dejansko zgodili, četudi vemo, da Jezus ni prišel oznanjevati teologije pogube, ampak odrešenja.

Tretja skupina uslužbencev ne prejme več ukaza za selektivno povabilo, ampak prejme ukaz za univerzalno povabilo, se postavi na križišče in povabi vse brez razlikovanja med dobrimi in slabimi in prav ti "vsi", "dobro in slabo" je zapolnilo ženitno dvorano. Praznik Božjega kraljestva s prihodom krščanstva je dogodek, na katerega je povabljeni vse človeštvo, brez razlikovanja, dobro in slabo. To so doživeli prve krščanske skupnosti: razglasitev Božjega kraljestva ni sprejeta ne samo med Judi, starodavnim izbranim ljudstvom, ampak tudi med vsemi takratnimi "poganskimi ljudstvi", in jasno je bilo, da so zdaj vsi brez razlike vabljeni "dobri in slabi".

To univerzalno povabilo je že napovedal prerok Izaija, ker v Božjem načrtu odrešenje ni smelo biti rezervirano samo za izraelsko ljudstvo, temveč naj bi doseglo vsa ljudstva na zemlji. Zdaj razumemo obseg prerokbe, ki smo jo slišali v prvem branju: "Gospod nad vojskami bo na Sionski gori pripravil vsem ljudstvom gostijo s sočnimi jedmi, gostijo z žlahtnimi vini, s sočnimi in okusnimi jedmi, s prečiščenimi žlahtnimi vini. Na tej gori bo pretrgal zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva, in pokrivalo, ki pokriva vse narode: za vselej bo uničil smrt." (Iz 25,6).

Ta prehod iz selektivnega vabila v univerzalno vabilo se je zgodil skrivnostno, tudi zaradi trdote srca tistih, ki so bili "izbrani ljudje", predvsem pa zaradi trdote njihovih voditeljev, glavnih duhovnikov in farizejev, ki so bili v Jezusovem času duhovni in politični vodniki tega ljudstva in so ločevali izraelsko ljudstvo od drugih ljudstev, med izraelskim ljudstvom pa so izbirali dobro med slabimi, čistimi in nečistimi.

Nadaljevanje s prejšnje strani

Tu je prvi odgovor: Jezusova nevesta, kraljev Sin, je zdaj vse človeštvo, novo izbrano ljudstvo. Izaijeva prerokba se zdaj izpolnjuje prek krščanske skupnosti, novega Jeruzalema, odprtega za oznanjevanje Besede vsem. Toda to je le prvi odgovor.

Drugi odziv je bolj dramatičen: mnogi so poklicani, a le malo je izbranih. Ker?

Jezus z drugo prisposobo, ki govori o gostu brez poročne oblačila, ki je bil z zvezanimi rokami in nogami pregan iz pogostitve, da bi v temi trpel "jok in škripanje z zobmi", nas noče prestrašiti, ampak želi, da razmislimo o dveh bistvenih pogojih, ki so potrebni, da postanemo "njegova nevesta" povabljeni na praznik kraljestva.

Prvi pogoj je hvaležnost, drugi pogoj pa je izbira, da si oblečete brezplačno svatovsko oblačilo. Trdota srca izbranih ljudi, ki vabila niso sprejeli, je trdota vseh ljudi, ki ne vedo, kaj je hvaležnost. In to "zaprtje" hvaležnosti se zdi zelo jasno v zavrnitvi, v brezbriznosti, da sprejmemo povabilo za lepo

poročno zabavo in za pogostitev, polno okusnih jedi in dobrih pijač. Iz prisposobe je razvidno, da so ključni, ki zapirajo srce hvaležnosti do božjega delovanja v našem življenju in do njegove neprestane prisotnosti, brezbriznost, osredotočenost nase in boleča navezanost na svoje poslovanje, in navezanost do materialnih stvari. Ljudje, ki so najbolj odprti za hvaležnost, so revni, trpeči, tisti, ki nimajo česa izgubiti, ker so jim odvzeli dostojanstvo in dobrine, potrebne za življenje. Da, odprti so za znamenja božje prisotnosti v svojem življenju, z veseljem sprejmejo povabilo in vstopijo na poročni praznik Kraljestva. Blagor ubogim in revnim, ker je njihovo nebeško kraljestvo.

Toda previdno: obstaja tudi drugi pogoj, da resnično postanete Jezusova nevesta: poročno oblačilo darovane ljubezni Boga, to je resnično življenje spreobrnitve srca in prevzemanje resničnega življenjskega sloja Jezusa ženina: biti služabnik, ki se daje brez rezerve za zveličanje vseh. Brez tega spreobrnjenja je lahko tudi veliko ljudi prisotnih na prazniku kraljestva, vendar nekaj ni na mestu: ni prišlo do resnične spremembe življenja in potem tukaj ni prostora.

Vsem nam je jasno, da obstaja kriza vere v sodobnem stehnziranem svetu, odmaknjenemu od drugačnih resničnosti, ki nas obdajajo. Kriza vere, ki ni prisotna samo pri mladih, marveč pri vseh. Ne gre samo za sovraštvo do vere, ki se ne pojavlja samo v t.i. nerazvitem svetu, marveč v srcu nekdanje "krščanske" Evrope. Kristjani, zaverovani v nekakšno svojo izvoljenost, ki naj bi jo bili deležni z zakramentalizmom, postajajo ponovno kot za časa Jezusa v Palestini farizeji in elita, postajamo a-teisti. Ker se ne želimo srečati z osebo, Jezusom.

Tudi mi ga še danes pribijamo na križ, ker nimamo svatovske obleke. Nebeško kraljestvo ni nikakršno naše zaslužnje zaradi krsta in birme. Prava vsebina nebeškega kraljestva je srečanje z osebo. Srečanje z Jezusom. A to se dogaja že tukaj, kajti nevesta na tej svadbi je Cerkev, v kolikor ima svatovsko oblačilo. Odnos do vere temelji na ljubezni do Boga kot človekov odziv na pričakovano ljubezen do Njega, ljubezni, ki nas je ustvarila in odkupila. Jezus je božji dar za zveličanje sveta: "Bog je pravzaprav svet tako ljubil, da je dal edinorojenega Sina, da se ne bi izgubil kdorkoli vanj, ampak bi imel večno življenje. V resnici Bog ni poslal Sina na svet, da bi ga obsodil, ampak zato, da bi se svet lahko rešil po njem. Kdor verjame vanj, ni obsojen; toda tisti, ki ne verjame, je bil že obsojen, ker ni verjel v ime edinorojenega Božjega Sina. In sodba je taka: luč je prišla na svet, toda ljudje so bolj ljubili temo kot svetlobo, ker je njihova dela so bila zla. Kajti kdor dela zlo, sovraži svetlobo in ne pride k luči, da se ne bi grajala njegova dela. Po drugi strani pa tisti, ki dela resnico, pride proti luči, tako da se jasno vidi, da so njegova dela bila storjena v Bogu «(Jn 3,16-21). Brez prehoda h Kristusu Jezusu v veri, ni rešitve. V hišo zveličanja ne moremo vstopiti z oblačilom greha, vstopiti moramo z oblačilom milosti.